

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1932-1933	N° 53		Zittingsjaar 1932-1933
PROJET DE LOI N° 13.	SÉANCE du 2 février 1933	VERGADERING van 2 Februari 1933	WETSONTWERP N° 13.

PROJET DE LOI

autorisant le Ministre des Colonies à contracter un emprunt garanti par l'Etat Belge.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION (1)
PAR M. VAN CAUWELAERT.

MADAME, MESSIEURS,

Le projet de loi, qui fait l'objet de ce rapport, a d'abord été examiné en sections, et fut adopté par cinq d'entre elles.

Il fut soumis ensuite à la délibération de la Commission des Colonies, à laquelle ont été adjoints les membres de la section centrale. Il y fut approuvé par 14 voix contre 3, et la Chambre, nous en sommes certains, n'hésitera pas à se rallier à ces avis favorables.

La colonie — personne ne l'ignore — est gravement atteinte dans ses finances par la crise économique. L'impôt est devenu d'un rendement extrêmement faible, le portefeuille de la colonie ne produit que des revenus réduits et au moment où les ressources normales de la colonie se trouvent le plus atteintes, elle est obligée, par surcroît, à faire face à des obligations aggravées par les garanties d'intérêt qu'elle a contractées en faveur de certaines entreprises d'utilité publique et par l'augmentation de sa dette publique. Les réductions de dépenses les plus sévères n'ont pu et ne pouvaient pas contre-balancer un déséquilibre aussi anormal.

Le Ministre des Colonies, dans ces conditions, a été con-

WETSONTWERP

houdende machtiging aan den Minister van Koloniën om eene door den Belgischen Staat gewaarborgde leening aan te gaan.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE (1) UITGEBRACHT
DOOR DEN HEER VAN CAUWELAERT.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het wetsontwerp waarover in dit verslag gehandeld wordt, werd eerst in de afdelingen onderzocht en in vijf er van goedgekeurd.

Vervolgens werd het onderworpen aan de Commissie voor de Koloniën, waaraan de leden van de Middenafdeeling toegevoegd werden. Het werd er goedgekeurd met 14 stemmen tegen 3. Wij vertrouwen dat de Kamer zich bij haar gunstig advies zal aansluiten.

De Kolonie wordt, zooals iedereen weet, door de economische crisis zwaar in haar financiën getroffen. De opbrengst der belastingen is op gevoelige wijze afgenomen; de portefeuille der Kolonie levert slechts geringe winsten op, en nu dat de normale inkomsten der Kolonie aldus het zwaarst getroffen zijn is zij, bovendien, genoodzaakt het hoofd te bieden aan verzwaarde verplichtingen voortvloeiende uit de interestwaarborgen welke zij op zich genomen heeft ten bate van sommige bedrijven van openbaar nut en uit de verhooging der openbare schuld. De verst doorgedreven inkrimping van uitgaven zal niet volstaan om een zoo abnormaal begrooitingstekort te dekken.

De Minister van Koloniën zag zich, derhalve, genoodzaakt

(1) La Commission, présidée par M. Poncelet, était composée :

1° Des membres de la Commission des Colonies : MM. Baels, Behn, Briart, Carton, de Gérardon, De Jaegere, Delvigne, Elias, Joris, Hoyaux, Hubin, Koelman, Mathieu (J.), Piérard, Ronkin, Rubbens, Van Belle, Van Cauwelaert, Van Hoeylandt, Van Walleghem, Winandy ;

2° Des membres désignés par les sections : MM. Brunet, Van Cauwelaert, Bouchery, Mathieu (J.), Ficullien, De Hasque.

(1) De Commissie, voorgezeten door den heer Poncelet, bestond uit :

1° De leden van de Commissie voor de Koloniën : de heeren Baels, Bohn, Briart, Carton, de Gérardon, De Jaegere, Delvigne, Elias, Joris, Hoyaux, Hubin, Koelman, Mathieu (J.), Piérard, Ronkin, Rubbens, Van Belle, Van Cauwelaert, Van Hoeylandt, Van Walleghem, Winandy ;

2° De leden door de afdelingen aangeduid : de heeren Brunet, Van Cauwelaert, Bouchery, Mathieu (J.), Ficullien, De Hasque.

traint de recourir à l'emprunt, pour suppléer à l'insuffisance des revenus. Il devra vraisemblablement y recourir encore dans l'avenir et la garantie de la Belgique exercera sur le succès de ces opérations une notable influence.

Nous ne pourrions refuser cette garantie sans compromettre l'œuvre coloniale, et cette défaite, à la fois morale et matérielle, retentirait gravement sur la situation générale du pays.

On a fait observer que ce vote constitue un écart de la Charte coloniale et qu'il convient d'examiner très sérieusement si celle-ci ne devra pas être soumise à certaines revisions. La Charte, en effet, prévoit, dans son article 1er, l'autonomie financière de la colonie et la séparation complète entre ses charges et celles de la métropole. On connaît les circonstances qui ont dicté cette précaution, mais l'expérience démontre que, à l'heure des difficultés, l'efficacité de cette précaution est plutôt illusoire. Ni son intérêt, ni sa dignité, ni même ses devoirs moraux ne permettraient à la Belgique de compromettre la solvabilité de la Colonie en lui refusant, en cas de besoin, le soutien financier dont elle a besoin. Et l'on peut même se demander si la séparation, établie par la Charte coloniale, entre les obligations financières de la colonie et celles de la Belgique ne constitue pas à l'égard de celle-ci un danger plutôt qu'une mesure de sécurité.

Cette séparation peut en effet nous tromper sur l'importance réelle de notre dette nationale, dont l'évaluation officielle ne tient pas compte des emprunts contractés par l'organe de la colonie. Cette séparation peut entraîner également, au point de vue de la politique financière coloniale, des initiatives ou des mesures, dont on n'évalue pas d'avance les conséquences avec une prudence suffisante. En tout cas, elle affaiblit l'unité d'action, qui, aux heures critiques, s'impose plus que jamais dans la politique financière du Gouvernement.

Mais ces observations, quelle que soit leur pertinence, dépassent le cadre du projet, qui est soumis à nos délibérations. Ce projet n'a d'autre but que de permettre au Ministre des Colonies de contracter définitivement, sous la garantie de l'Etat, au sujet d'une émission de bons de caisse, déjà convenue avec des banquiers suisses et hollandais et d'émettre, avec le même groupe, un emprunt de consolidation dont le maximum est fixé à un milliard de francs. L'exposé fait devant votre Commission par le Ministre compétent, sur la situation financière de la Colonie et sur ses besoins financiers immédiats, n'a laissé aucun doute sur la nécessité d'accorder la garantie demandée et la Chambre n'hésitera pas, nous l'espérons, à suivre l'avis favorable de votre Commission.

zijn toevlucht te nemen tot de leening, om het hoofd te bieden aan de ontoereikende inkomsten. Ook in de toekomst zal hij vermoedelijk daartoe genoodzaakt zijn en de waarborg van den Belgischen Staat is van aard om op deze bewerkingen een gevoeligen invloed uit te oefenen.

Dezen waarborg mogen wij niet weigeren, willen wij het koloniaal werk niet in gevaar brengen. Deze zedelijke en stoffelijke mislukking zou echter een bedenkelijken terugslag hebben op den algemeenen toestand van het land.

Men heeft doen opmerken dat door deze stemming afgeweken wordt van de Koloniale Keure en dat het ernstige overweging verdient of deze op sommige punten geen wijzigingen moet ondergaan. De Keure heeft inderdaad, in haar eerste artikel, de financiële zelfstandigheid der Kolonie voorzien en de volledige scheiding tusschen hare lasten en die van het moederland. Men kent de omstandigheden die deze voorzorg ingaven. Doch de ervaring bewijst dat, wanneer de moeilijkheden opdagen, de doeltreffendheid van deze voorzorgen eerder van denkfoutigen aard wordt. Noch zijn belang, noch zijn waardigheid, noch zelfs zijn zedelijke plichten, zouden België toelaten het betaalvermogen van de Kolonie in het gedrang te brengen door haar, in geval van nood, den financieelen steun te weigeren dien zij behoeft. En men kan zich zelfs afvragen of de scheiding, ingevoerd door de Koloniale Keure, tusschen de financiële verplichtingen van de Kolonie en die van het moederland, voor België niet eerder een gevaar uitmaakt dan wel een maatregel van veiligheid.

Deze scheiding kan, inderdaad, ons misleiden over den werkelijken omvang van 's Lands schuld, waarvan de officiële raming geen rekening houdt met de leeningen aangegaan door het toedoen van de Kolonie. Deze scheiding kan insgelijks, ten opzichte van de financiële politiek der Kolonie, initiatieven of maatregelen uitlokken, waarvan de gevolgen niet op voorhand, met voldoende voorzichtigheid worden overwogen. In ieder geval, verzwakt zij de eenheid van handelen die, in moeilijke omstandigheden, meer dan ooit vereischt wordt voor de financiële politiek der Regeering.

Doch deze aanmerkingen, hoe gegrond zij ook wezen, reiken buiten het kader van het ontwerp dat ons voorgelegd wordt. Dit ontwerp heeft geen ander doel dan de Minister van Koloniën te machtigen om, op regelmatige wijze, den waarborg van den Staat te hechten aan eene overeenkomst betreffende het uitgeven van kasbons, voor welke reeds overeenstemming werd bereikt met de Zwitsersche en Nederlandsche banken, en, onder denzelfden waarborg, een consolidatieleening uit te geven, waarvan het maximumbedrag vastgesteld wordt op een milliard frank. De uiteenzetting, gedaan door uwe Commissie, door den bevoegden Minister, betreffende den financieelen toestand der Kolonie, en over de onmiddellijke financiële behoeften van het Land, heeft geen twijfel gelaten over de noodzakelijkheid de gevraagde waarborging te verleenen. De Kamer zal, wij hopen het, niet aarzelen het gunstig advies van uwe Commissie te volgen.

Le Rapporteur,

Fr. VAN CAUWELAERT.

Le Président,

J. PONCELET.

De Verslaggever,

Fr. VAN CAUWELAERT.

De Voorzitter,

J. PONCELET.